

[Erlendsson.]

digt, om man betaler det hele eller noget af det, eller om folk skal betale mere eller mindre eller slet ingenting betale.

Når jeg bringer dette synspunkt frem, så er det, fordi statens udgifter er under stærk og vågen kritik for øjeblikket. Mit parti lægger ikke nogen stor vægt på dette punkt. Jeg synes blot, at i den almindelige debat kunne det være rimeligt at fremhæve, at disse forhold er, som jeg her har sagt. Man kunne så overveje, om man kunne give den samme gode hjælp i dag til alle på en måde, der måske i mindre grad førte til et overforbrug også på dette område, både hvad læger og medicin angår.

Gunner Baunsgaard (RV):

Da lovforslaget vedrørende offentlig sygesikring var til behandling her i tinget den 23. oktober 1974, var vi fra det radikale venstre villige til at anbefale det og gik ind i et udvalgsarbejde, som vi også fik påbegyndt. Nu er lovforslaget genfremsat, og vi har ikke ændret vor opfattelse, hvorfor jeg kan henvise til mit indlæg den 23. oktober. Vi er venligt stemt over for et lovforslag, som giver mindre administrationsbesvær, og efter vor formening er det tilfældet her. Alene det at en familie kan undgå at få indtil flere kuverter med sygesikringsbeviser, og at man går over til nettoafregning for eventuelle gruppe 2-sikrede, giver jo administrative lettelser.

Vi skal gerne deltage i et yderligere udvalgsarbejde.

Karen Thurø Hansen (KF):

Som det er tilfældet med så mange andre lovforslag, er der også her tale om en genfremsættelse og dermed en ny førstebehandling. Forslaget fik ved behandlingen i oktober måned 1974 en meget grundig gennemgang, og jeg skal derfor ikke trætte tinget med at gentage vor ordførers tale ved den lejlighed, men bekræfte det konservative folkepartis positive indstilling både til lovforslaget og til udvalgsarbejdet.

Enhver forenkling af den offentlige administration hilser vi med glæde, ikke mindst når det som i dette tilfælde i høj grad også er til gavn for den enkelte borger.

Ebba Strange (SF):

Vi er knap så positive fra SFs side som man er fra de partiers side, vi hidtil har hørt, over for dette forslag. Det vil man erindre sig, hvis man husker, hvad mit partis daværende ordfører sagde ved den behandling, vi havde i oktober i fjor.

Jeg vil godt sige ved denne lejlighed, at jeg synes, det er et eksempel på et lovforslag, som den socialdemokratiske regering har overtaget efter venstregeringen for kritikløst. Jeg kan godt forstå, at der er nogle forslag, man vælger at lægge frem uændret, men i dette tilfælde synes jeg, man burde have overvejet sagen og ventet og så fremsat et andet forslag. Også fordi jeg ikke er enig med socialdemokratiets nye ordfører hr. Hjortnæs om, at forslaget af den daværende ordfører fru Inge Fischer Møller ved sidste behandling fik en positiv modtagelse. Det mindes jeg ikke at det gjorde. Jeg mindes, at fru Inge Fischer Møller var meget kritisk over for dette lovforslag, da det blev fremsat af venstregeringen. Derfor havde jeg egentlig håbet, at socialdemokratiet havde trukket det tilbage, havde overvejet sagen og havde fremsat et helt andet forslag.

Jeg vil komme med nogle principielle bemærkninger om det foreliggende forslag. Det er nødvendigt, fordi det viste sig efter den sidste behandling, vi havde, at der på baggrund af vor daværende ordførers tale blev skabt tvivl om SFs holdning til ophævelse af sygesikringsgrænserne. Det er vigtigt for mig at få fastslået, at SF går ind for, at vi hurtigst muligt får ophævet de indtægtsgrænser, der i øjeblikket skiller befolkningen i to grupper, når det drejer sig om lægebehandling. Hermed har jeg sagt det, som jeg synes det er nødvendigt at få sagt af positivt om dette lovforslag.

Herefter vil jeg opholde mig lidt ved den kritik, vi fra SFs side har at fremføre. Jeg